

Βαμβάκι, καπνός, ζαχαρότευτλα: μια αναντικατάστατη καλλιέργεια και δύο βιομηχανικά φυτά. (Χρήστος Αυγουλάς, Καθηγητής Γεωπονικού Παν/μίου Αθηνών)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Το βαμβάκι αποτελεί την πιο σημαντική καλλιέργεια στην περιοχή της Θεσσαλίας και θα συνεχίσει να αποτελεί τη ναυαρχίδα των Φ.Μ.Κ., αφού οι αποδόσεις που σημειώνονται είναι αρκετά υψηλές και η ποιότητα των παραγομένων ινών υψηλή, ως αποτέλεσμα της άριστης γνώσης της τεχνικής καλλιέργειάς του από τους παραγωγούς και του αξιόπιστου,

απαραίτητου εξοπλισμού που είναι επενδεδυμένος στον τομέα του βαμβακιού.

Το βαμβάκι αποτελεί για τη χώρα μας, όπως και για τις άλλες βαμβακοπαραγωγικές χώρες, την πρώτη ύλη που τροφοδοτεί μια σειρά μεταποιητικών βιομηχανιών και βιοτεχνιών, όπως εκκοκκιστήρια, κλωστήρια, υφαντήρια, πλεκτήρια, βαφεία, εργοστάσια κατασκευής ενδυμάτων και ετοιμών βαμβακερών ειδών, σπορελαιουργεία, εργοστάσια ζωοτροφών κ.ά., που πολλαπλασιάζουν μέχρι και 20 φορές την αξία του.

Πιστεύω ότι το βαμβάκι αποτελεί για την περιοχή της Θεσσαλίας και για τα αρδευόμενα χωράφια, μια αναντικατάστατη καλλιέργεια, υπό την προϋπόθεση ότι θα γίνονται συνεχείς προσπάθειες μείωσης του κόστους παραγωγής (λιγότερες εισροές) και ένταξη της καλλιέργειας σε κανόνες ολοκληρωμένης διαχείρισης, με αποτέλεσμα να προκύπτει για τον παραγωγό το βέλτιστο γεωργικό εισόδημα.

Δεν θα πρέπει να ξεχνούμε επίσης ότι το βαμβάκι αποτελεί ένα από τα σημαντικά εξαγωγίμα προϊόντα της χώρας μας.

Τα τελευταία χρόνια, οι τιμές του παραγωγού για το σύσπορο βαμβάκι έχουν ξεφύγει από τα χαμηλά επίπεδα των 0,20 και 0,25 ευρώ το κιλό και κυμαίνονται γύρω στα 0,50 ευρώ, γεγονός που αποτελεί ευνοϊκή εξέλιξη για το εισόδημα του βαμβακοπαραγωγού. Η πρόβλεψη είναι ότι η ευνοϊκή αυτή εξέλιξη θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια, λόγω αυξημένης ζήτησης του προϊόντος από τη διεθνή αγορά και παρά το γεγονός ότι φέτος οι τιμές παρουσιάζουν μια κάμψη.

Δυο άλλα σημαντικά κατά το παρελθόν φυτά της Μ.Κ. αποτελούν ήδη παρελθόν για την περιοχή της Θεσσαλίας και ειδικότερα για το νομό Λάρισας, τα ζαχαρότευτλα και ο καπνός, που υπήρξαν και τα δύο θύματα της μεταρρύθμισης της ΚΑΠ το 2004 για τον τομέα του καπνού και το 2005 για τον τομέα ζαχαρότευτλα – ζάχαρη.

Στο πλαίσιο των τότε αποφάσεων της Ε.Ε. για τον τομέα του καπνού, με πρόσχημα την αντικαπνιστική εκστρατεία, οι καλλιεργούμενες εκτάσεις σε επίπεδο χώρας μειώθηκαν δραματικά (από 600.000 στρέμματα το 2004 σε μόλις 70.000 στρέμματα σήμερα) αφού η εμπορική αξία πολλών ποικιλιών καπνού Ανατολικού τύπου, μεταξύ των οποίων και η ποικιλία Ελασσόνας, δεν κάλυπτε καν το κόστος παραγωγής. Αποτέλεσμα η εξαφάνιση όλων σχεδόν των ποικιλιών Ανατολικού και Αμερικάνικου τύπου και μερική διάσωση μόνο του Μπασμά, της ποικιλίας Κατερίνης και λίγο των Virginia.

Για τον ίδιο λόγο και κυρίως λόγω της μείωσης των θεσμικών τιμών σε επίπεδο παραγωγού κατά 35%, μηδενίστηκε η καλλιέργεια των ζαχαροτεύτλων στην

περιοχή της Θεσσαλίας, αφού έκλεισε και το ζαχαουργείο της Λάρισας. Η εξαφάνιση της καλλιέργειας από τη Θεσσαλία ολοκληρώθηκε με την αδυναμία μετατροπής του εργοστασίου της Λάρισας σε μονάδα παραγωγής βιοαιθανόλης, που θα χρησιμοποιούσε ως πρώτη ύλη τα ζαχαρότευτλα και τον αραβόσιτο.

Οι προοπτικές για την επανένταξη στις καλλιεργούμενες εκτάσεις των δύο αυτών βιομηχανικών φυτών είναι αρνητικές και τη θέση τους φυσιολογικά καταλαμβάνουν ήδη καλλιέργειες όπως το βαμβάκι, ο αραβόσιτος, ο ηλίανθος ή η μηδική.

[συνεχίζεται]

Το παρόν κείμενο αποτελεί τμήμα μεγάλου αφιερώματος στα Φυτά Μεγάλης Καλλιέργειας (ΦΜΚ) του Ομότιμου Καθηγητή του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Χρήστου Αυγουλά.

Διαβάστε το προηγούμενο μέρος του άρθρου [εδώ](#)